

ZAKAJ MOŠKI NE(RADI) HODIMO V CERKEV?

UVODNA MOLITEV

Voditelj (ali eden izmed bratov) moli počasi, z globokim mirom, tako da lahko vsi moški ponovijo zadnje dele molitve ali jo spremljajo v tišini srca.

Nebeški Oče, danes stojimo pred Teboj kot moški – vsak s svojo zgodbo, vsak s svojimi ranami, vsak z globokim hrepenenjem po tem, da bi bil pravi moški.

Prihajamo takšni, kakršni smo: nekateri z očetovsko rano, ki še vedno boli, nekateri z utrujenostjo od vsakdanjega boja za družino in službo, nekateri z občutkom, da v cerkvi nimamo pravega prostora, nekateri z jezo, ker se nam zdi, da si nas Ti sam ne želiš takšnih, kakršni smo.

Gospod Jezus Kristus, Ti si edini popolni Moški – novi Adam, ki nisi nikoli popustil laži tega sveta, a si hkrati bil dovolj močan, da si se pustil pribiti na križ iz ljubezni. Ti si poznal moško trdoživost in moško šibkost. Ti si vedel, kaj pomeni stati sam pred Očetom v Getsemaniju. Ti si vedel, kaj pomeni biti izdan, zapuščen in vseeno ostati zvest.

Sveti Duh, Tolažnik, pridi danes med nas v to moško skupino. Odpri naša srca, da bomo lahko govorili resnico brez strahu. Odstrani maske, ki jih nosimo – maske močnega, maske tihega, maske jeznega, maske utrujenega. Daj nam pogum, da priznamo svoje rane, svoje dvome in svoje hrepenenje po Tebi.

Oče, ozdravi nas tam, kjer nas očetje niso mogli ozdraviti. Očisti nas tam, kjer smo se navadili bežati pred Teboj. Ukroti nas tam, kjer je naša moškost postala divja in samovoljna. In osvobodi nas tam, kjer smo se bali, da v Tvoji bližini ne moremo biti pravi moški.

Daj nam milost, da bomo v tem srečanju govorili drug z drugim kot bratje, poslušali drug drugega brez obsojanja, in skupaj iskali pot nazaj k Tebi – ne kot mehki fantje, ampak kot moški, ki so se končno prepustili Tvoji močnejši roki.

Po moči vstajenja Tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki je edini pravi Moški in edini Odrešenik naše moškosti, molimo in Te častimo.

Amen.

Kako voditi molitev v praksi:

- Po molitvi lahko voditelj doda kratko tišino (30–60 sekund), da moški lahko v svojem srcu ponovijo: »Gospod, tukaj sem takšen, kakršen sem.«
- Nato lahko vsi skupaj trikrat počasi izrečejo Jezusovo molitev: »Gospod Jezus Kristus, Sin Božji, usmili se me grešnika.«
- Šele potem preidite na branje povzetka ali uvod v pogovor.

Ta molitev je napisana tako, da je moška – ne preveč čustvena, a globoko iskrena. Govori o ranah, moči, predaji in hrepenenju, kar moški običajno razumemo in sprejmemo.

Naj vas Sveti Duh vodi v globok in resničen pogovor med brati. Amen.

Dragi bratje, že leta se, ko pogledam po cerkvi, sprašujem kje so vsi moški?

1. Dejstva, ki nas zabolijo

V večini zahodnih cerkva, tako katoliških kot protestantskih, je udeležba moških zaskrbljujoče nizka. Statistično je razmerje približno 60 % žensk in 40 % moških, v nekaterih župnijah pa celo 63 % žensk med aktivnimi člani. Še huje postane, ko pogledamo dejavnosti, ki so srce cerkvenega življenja: molitvene skupine, študijske srečanja med tednom, obiski bolnih in starih, služenje v lokalni skupnosti, odbori za pastoralno oskrbo. Tam so skoraj izključno ženske. Moški so redki, pogosto tihi in se ne vključujejo globlje.

Med poročenimi pari je 25 % žensk prihajalo v cerkev brez svojih mož. Molitvena skupina je popolnoma ženska. Pri zbiranju odbora za obiskovanje potrebnih zgolj trije moški in ducat žensk. Služenje v domu za ostarele in kliniki za odvisnike pritegne samo enega moškega. Ta odsotnost ni posledica pomanjkanja vabil – cerkev jih vabi, a moški ne pridemo. Krščanstvo je v očeh mnogih postalo »religija žensk in za ženske«.

2. Zakaj moški ne hodimo v cerkev?

Ni res, da moške nihče ne vabi. Cerkev jih vabi, a jih ne pritegne na globlji način. Nekateri predlagajo, da bi morala cerkev ponuditi več »moških vstopnih točk« – dejavnosti, v katerih se moški počutijo udobno. Pri tem lahko pridemo do absurda: TV zaslon za nogomet na oltarju ali mehanične delavnice v cerkveni dvorani. Takšni pristopi sicer začasno pritegnejo moške, a jih ne vodijo k resničnemu srečanju s Kristusom.

Eden najpomembnejših vzrokov je očetovska rana. Veliko moških je odraščalo brez čustveno prisotnega očeta. Oče je bil fizično ali čustveno odsoten zaradi dela, ločitve ali lastne zaprtosti. Ta odsotnost pusti globoko rano v srcu dečka. Ker ni dobil očetovske skrbi, potrditve in vodstva, razvije negativna čustva do podobe »očeta«. Ta čustva se nato prenesejo tudi na Boga Očeta. Zato se moški izogibajo cerkvi, kjer je Bog predstavljen kot Oče. Zanimivo je, da enako rano doživljajo tudi hčere. Vendar ženske pogosto pridejo v cerkev prav zato, da bi tam našle ljubezen Očeta, ki je niso dobile doma. Moški pa ne. Zakaj enako ranjene ženske iščejo ozdravljenje v cerkvi, moški pa se držijo stran?

Drugi ključni vzrok je feminizacija cerkve in pomanjkanje prave moškosti. Cerkev pogosto poudarja »ženske« vrline: nežnost, skrb, čustveno izražanje, ponižnost in medsebojno podporo. Moške vrline – trdoživost, drznost, odločnost, boj za resnico, pripravljenost na žrtvovanje in vodstvo – pa ostajajo v ozadju ali so celo videne kot problematične. Moški imajo občutek, da cerkev od njih zahteva, da postanejo »mehkejši«, manj moški. Zato se mnogi raje držijo stran ali pa pridejo le občasno, brez pravega vključevanja.

3. Napačne rešitve in prava pot

Obstajata dve skrajnosti, ki jih je dobro zavrniti. Prva je, da cerkev postane »moška zabava« z akcijo, športom, vojaškimi filmi in površinskimi dejavnostmi. Druga je, da cerkev moške popolnoma feminizira in od njih zahteva, da opustijo svojo moškost ter postanejo bolj »nežni« in »čustveni« po ženskih merilih.

Prava rešitev je odrešitev moškosti, ne njena feminizacija. Jezus ni prišel, da bi moške naredil podobne ženskam. Prišel je, da bi jih naredil pristne moške – moške, ki so ukročeni samo pod avtoriteto živega Boga. Pravi moški v Kristusu ni tisti, ki je »krotek« po posvetnih ali ženskih merilih, temveč tisti, ki je križan svoji lastni moči in vstal v moči Svetega Duha.

Zelo močan in poučen primer je Anonimni alkoholiki (AA). AA privabi veliko moških, čeprav zahteva priznanje popolne nemoči, odprt pogovor o najglobljih ranah in popolno predajo »Moči, večji od nas«. Moški pridejo, ker AA ne prikriva resnice, ampak ponuja trdo ljubezen in resnično ozdravljenje. Ne sramoti moških, ampak jih spoštuje dovolj, da jim zaupa, da sami vedo, kako globoko so padli. AA se ne trudi »privabiti« moških z zunanjimi programi. Preprosto ponuja pot ozdravljenja in moški pridejo sami.

Cerkev bi se od tega lahko veliko naučila. Namesto da bi se bali »feminizacije«, bi naj bili usmiljeni in hkrati trdoživo odločni v resnici. Cerkev naj bo kraj, kjer moški lahko odkrito priznajo svojo zlomljenost in tam najdejo moč, ki prihaja od Boga.

4. Pristna krščanska moškost

Prava krščanska moškost se kaže v moškem, ki ga ukroti samo živi Bog. Tak moški je izobčenec v tem svetu – podoben Abrahamu, Janezu Krstniku ali samemu Jezusu. Ne išče udobja tega sveta. Boji se samo Boga. Je pripravljen na žrtvovanje, na križanje svoje lastne moči, da bi vstal v moči Svetega Duha.

Moški potrebujemo vzor pristne moškosti v cerkvi. Brez tega vzora je za sina bolje, da gre v gozd z očetom, kot da sedi sam v cerkvi z materjo. Sin se za moško identiteto ozira na očeta. Če oče ne kaže zanimanja za vero, sin to hitro prevzame.

Vabljeni smo h globoki spremembi. Cerkev ne sme postati cerkev brez moških ali moški brez cerkve. Mora postati kraj, kjer se moškost odreši in postane služenje Božjemu kraljestvu. Moški, ki so križani svoji moči in vstali v Kristusovi moči, bodo spremenili cerkev in svet.

5. Očetovska rana in njene posledice

Ko oče ni čustveno prisoten, deček izgubi temelj moške identitete. Ta rana se prenese na podobo Boga Očeta. Moški se izogibajo cerkvi, ker se bojijo ponovne rane. Hčere pa pogosto pridejo prav zato, da bi našle ljubezen, ki je niso dobile doma. Razlika med spoloma pri iskanju ozdravljenja je velika in zahteva poglobljen premislek.

Sin potrebuje očeta, ki ga vodi k duhovnemu življenju. Če oče tega ne stori, sin hitro zaključi, da vera ni pomembna ali da je »za ženske«. To je še posebej boleče v slovenskih družinah, kjer je veliko očetov zaradi dela, stresa ali lastnih ran čustveno odsotnih.

6. Ukrotitev moškosti pod Božjo avtoriteto

Prava ukrotitev moškosti ni feminizacija. Je izročitev Kristusovemu jarmu. Jezus sam pravi: »Vzemite moj jarem nase in učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen; in našli boste mir svojim dušam.« Jarem je lahek samo, če greva v isto smer. Če se upiramo, postane težak. Če sledimo Jezusu, On nosi glavno breme.

Primer rimskega stotnika kaže, kako moški z močno avtoriteto in disciplino lahko hkrati kaže globoko vero. Jezus je bil presenečen nad njegovo vero. Takšna moškost – trda, a podrejena Bogu – je tisto, kar cerkev potrebuje.

7. Primer AA kot izziv za cerkev

AA privabi moške, ker:

- jasno priznava šibkost,
- ponuja trdo ljubezen,
- ne prikriva resnice,
- zaupa moškimi, da sami vedo, kako globoko so padli.

Cerkev naj bo močnejša, saj ima vir – Jezusa Kristusa. Namesto se boji moških, naj bo kraj, kjer moški lahko odkrito priznajo svojo zlomljenost in tam najdejo moč Svetega Duha.

8. Klic k pristni moškosti

Bog nas moške kliče naj sledimo Jezusu: križani bomo svoji sebični moči in vstali v Njegovi moči. Pristna moškost ni nebrzdana trdoživost, temveč trdoživost, ki služi Božjim namenom. Ni mehka feminizacija, temveč odrešena moškost, ki se boji samo Boga.

Cerkev potrebuje moške, ki ne iščejo udobja, temveč resnico. Moške, ki so pripravljene stati pokonci pred Bogom in pred svetom.

Bratje, to besedilo ni obtožba. Je klic. Klic, da se vrnemo k pristni moškosti, ki jo je pokazal Jezus Kristus – moški, ki ni bil nikoli šibak, a je bil hkrati največji služabnik in najmočnejši Božji mož.

Naj nas Gospod v tej skupini ozdravlja, krepi in vodi v polnost moškosti po njegovem srcu. Amen.

Vprašanja za poglobljen pogovor:

1. Katera misli v tem povzetku so te najbolj nagovorile in zakaj?
2. Kje v svojem življenju nosim očetovsko rano in kako to vpliva na moj odnos do Boga?
3. Kaj zame pomeni »odrešena moškost« v praksi – v zakonu, na delu, v prijateljstvih?
4. Kako lahko naša moška skupina postane prostor, kjer moški najdejo resnico in ozdravljenje, podobno kot AA?
5. Če bi Jezus danes stopil med nas in me vprašal: »Ali hočeš biti pravi moški v mojem kraljestvu?«, kaj bi mu odgovoril iz globine srca?

Naj nam bo to razmišljanje in iskrena bratska podelitev orodje za našo rast in za globlje bratstvo med nami.